

Neistin-Stjørnan, 1. deild menn: 18-25 (8-14):

Stjørnan á odda

Við sigri á Neistanum leygardagin legði Stjørnan seg á odda í landskappingini í 1. deild fyri menn. Stjørnan hevði betra spælið og vann uppiborið við ikki so fáum málum

Neistin—Stjørnan 18-25 (8-14):
Neistin: Spurður Holm 2, Djóni Dalsgaard 3, Echarðt Persson 1, Dánjal Petur Olsen 3, Rami Wardum 3, Rói Egholm 3, Bjarki Elliesen 3.
Stjørnan: Pól Mikkelsen 1, Egil Johansen 8, Karl Johansen 8, Hans Blach 2, Kristoffur Ragnarsson 3, Bent Baldvinsson 2, Jakup Mikkelsen 1.
Avaringar: Neistin 2, Stjørnan 2.
Útvisingar: Neistin 3.
Dómarar: Nikkil Nielsen og Trúgví Joensen.

Dysturin leygardagin millum 1. manslið hjá Neistanum og Stjørnuni var ein rættuliga áhugaverdur dystur.

Fyri goðari viku síðan hendi sum kunnugt tað, at

Stjørnan, kanska óvæntað, vann á Kyndli, og i Vági vann TB á Neistanum.

Vóru tað «einligar svarur», ella var ein broyting komin í við hesum báðum liðunum, sum møttust leygardagin.

Uttan at hava sæð dystirnar fyri goðari viku síðan, kann tó sigast, at úrslit teirra tá ikki nýtast at hava verið av tilvild.

Stjørnan hevði nevniliga betri spæl enn Neistin. Munurin var til tíðir enn tá ikki so heilt litil.

Fleiri tíðarskeið í dystinum spældi Neistaliðið ikki væl saman. Avleveringarnar vóru tilvildarlígar, skotini fá og illa «plaseraði», stutt sagt: spælið líktist ikki nokrum, sum átti at verið at sæð í 1. deild í manshondbólti.

Men í sama andadrátti skal tó nevast, at onkra løtu gekk spælið hjá teimum veruliga, og teir høvdu yvirvág í leiki. Men tað var bara alt ov sjáldan.

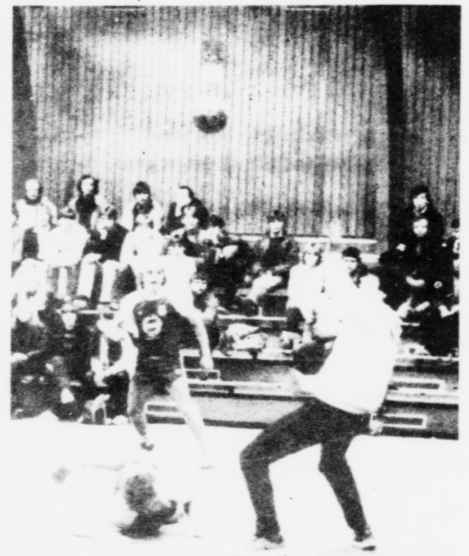
Hjá Stjørnuni gekst betri, hóast teir ikki eftir

spælinum at døma sýntust at vera nakað topplið.

Hjá Stjørnuni var tað Egil, sum var besti leikari. Tað funnu neistamenn eisini út av, og teir settu Dánjal Petur at mansupplekka hann. Málmennirnir báðir hjá Stjørnuni vóru eisini rættuliga goðir. Teir høvdu fleiri goðar bjargingar, og m.a. fekk Neistin bert eitt av sínum trimum brotskøstum í netið.

Men tað var ikki bert Neistin, ið fekk okkurt brotskast. Stjørnan fekk ikki færri enn fimm, harav tey trý vóru í fyrja hálvleiki, og teir fingi øll síni í netið.

Meðan Stjørnan hevði tveir málmenn, sum kundu skifta imillum, so hevði Neistin bert ein við. Men teir høvdu brúk fyri teimum, t. tá 17 minuttir

Málmaðurin hjá Stjørnuni klárur at taka ein bólt

vóru leiktir av seinna hálvleiki, var Claus Sørensen í Neistamálinum vistur út, so at Djóni mátti fara í málmans-troyggjuna. Og Djóni visti, at hann er ikki bert goður útspelari, hann kann sanniliga eisini nýtast sum málmaður.

Uppgávan hjá dómarun-

um kann ofta vera torfør. Ikki skal vera umrøtt her, hvussu dómararnir komu frá dystinum, men bert skal vera sagt, at summir áskoðarar royndu við rópum at gera dómararnar ótryggar í sínum dømingum, men teimum eydnaðist tó ikki at oyðileggja dømingina.

Neistin—EB, 1. deild kvinnur: 32-8 (14-4):

Tær kunnu spæla!

Hóast EB tapti so dyggiliga, vístu eiðisgentur, at okkurt hava tær lært. Í álopinum gekk hampuliga væl, bert gekk ikki at fullføra álopin, so Jørleif Kúrberg, venjari, hevur eina stóra uppgávu at læra tær at enda síni álop, samstundis sum tær skulu læra at spæla verjuspæl

Alis Ejdesgaard setur bóltin í netið upp á brotskast. Hóast Óluva Joensen í málinum hjá Neistanum roynir at strekkja seg, verður hon ov stutt í hesum fari

Neistin—EB 32-8 (14-4):
Neistin: Víví Kuhl 8, Elsa H. Barendsen 2, Svanna Hamussardóttir 12, Marjun Hamussardóttir 4, Sonja Jørgensen 1, Malan Mohr 3, Guðrun Horn 1, Marita Henriksen 1.
EB: Noomi Høgmar 1, Alis Ejdesgaard 4, Elin Maria Ejdesgaard 2, Jøstir Andersen 1.
Dómarar: Kristoffur Ragnarsson og Finn Joensen.

Tað mundi vera heilt greitt fyri teimum flestu aðrenn dystin, at her fór Neistin at gerast vinnari.

Umframt at Neistin var meistari í fjør, so hava tær síðani fyrst í august vant «intensivt» til Europa Cup, sum var fyri knoppum mánað síðani. Harafturat er hondbóltspæl teirra fleiri ferðir so gott, sum tað EB kundi vísa.

Og Neistin vann eisini stórt. Við heilum 32 málum móti bert 8.

Men eiðisgentur vistu, at tær eru á einari leið við spæli teirra. Tær høvdu hampuligt spæl í álopinum, men feilurin var bert tann, at tær góvust ov tíðliga við álopinum. Í staðin fyri at spæla seg leysar, royndu tær seg ofta við skotum, sum tó sjáldan komu í netið. Óluva í málinum hjá Neistanum sá nærum hvørja ferð, hvar tær skutu.

Tað, at EB fekk trý av sínum átta málum upp á brotskast, sigur nakað um álopspæl teirra. Men hóast tær fingi trý brotskøst í netið, vóru tvey, ið

ikki komu í netið. Aðru ferð royndi Alis tvær ferðir at skjóta í netið, men hvørja ferð eydnaðist. Fyrru ferð kom hann í stongina, men hon fekk hendur á bóltinum aftur og royndi enn eina ferð. Tá var Óluva komin út imóti henni, og fekk hon beinið fyri bóltin.

Verjan hjá EB sýntist sera veik. Neistin kundi fara igjøgnum nærum tá tær vildu.

Áskoðanirnar kunnu vera fleiri um, hvussu nóg álop EB-verjan átti at tikið, men síðsta málið í fyrja hálvleiki átti Neistin ikki at fingið í netið.

Tað var dømt 3m-kast í síðsta sekundi av fyrja hálvleiki. Svanna varð sett at taka tað. Tíðin var farin, so hon mátti skjóta beinleiðis móti málinum. Men hóast fimm eiðisgentur stillaðu seg beint framman fyri henni at verja, eydnaðist tað tó Svannu at skjóta bóltin imillum tær og í netið.

Samanumtikið má sigast, at Neistin átti alt spælið í hesum dystinum, men eiðisgentur hava nakað av álopsspæli, sum tær eiga at útyggja og fullfiggja, samstundis sum tær eiga at leggja alt í at fáa verjuna at virka.

